

KAPITOLA 4. Základy

Předchozí část: Kapitola 3. Povaha Duchovnej púte

05 Preložil a vyčákal Julo pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>
Dr Dávid R Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku 'Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?' Julove študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 4

Základy

Náboženstvo ako zdroj duchovnej chyby

.4.1. Sú dva zdroje chýb, vychádzajúce z tradičných 'pravých' náboženstiev. Prvou je jednoducho nepochopenie, alebo nesprávny výklad toho-ktorého učenia pôvodného Veľkého učiteľa. Keďže priami pôvodní poslucháči alebo nasledovníci neboli sami osvietení, {už} pôvodné učenie bolo prekrútené ich egami. Chyby sa potom zväčšovali následnými prekladateľmi a pisármi počas ďalších generácií. Prekrúcanie je často spôsobené tým, že ego má sklon brať počuté slová doslova, namiesto toho, aby slová objasňovalo v duchu, a vo významovej podstate učenia. Akýkoľvek preklad, ktorý učí čokoľvek iné, ako je mier alebo lásku, je chybný. Toto je základné pravidlo, a chyba je ľahko spozorovateľná.

.4.2. Druhými, a častejšie sa vyskytujúcimi hrubými skresleniami sú duchovné učenia, ktoré vzchádzajú z toho, na čo sa zvyčajne odvoláva ako na 'cirkevnú doktrínu'. Tieto nariadenia, často vo forme vinu-vyvolávajúcich zákazov, boli v skutočnosti úplne vymyslené cirkevnými hodnosťármi a údajnými znalcami, ktorí v skutočnosti vôbec nemali žiaden nárok na expertízu, ale namiesto toho nadobudli politickú moc v štruktúre vládnych organizácií vtedajšej doby.

.4.3. Nieto opravdivého alebo hodnoverného dôvodu k pozmeneniu presného učenia pôvodného Veľkého učiteľa kvôli nejakému {chvíľkovému, a z vyššieho pohľadu} zdanlivému zisku. Nech sa to zdá akokoľvek samozrejmé, v priebehu storočí nebolo jasné, že napríklad byť kresťanom znamená proste do posledného písmenka nasledovať

Kristovo učenie.

.4.4. [Všetci Veľkí učitelia učia nenásilie, neodsudzovanie, a bezpodmienečnú lásku.](#) Ťažko si je predstaviť, ako by mohli akíkoľvek údajní cirkevní predstavitelia porušiť tieto základné nepopierateľné praobyčajné pravdy pre údajné 'dobro viery', alebo 'dobro cirkvi', alebo na 'zlikvidovanie vierolomnosti', alebo 'spravodlivé' vojny.

.4.5. Je mnoho tém, ktoré nie sú rozoberané v pôvodných duchovných učeniach, čo vytvára príležitosť pre podvodné náboženské rozpracovania. Všetelijaké druhy 'hriechov' bolo vynájdených v priebehu storočí, spolu s dômyselnými vysvetleniami a odôvodneniami, ktoré možno klinicky opísať len ako dosť choré manipulácie normálnych ľudských záležitostí. Poškodenie, ktoré bolo toho následkom, nebolo iba duchovnou chybou, ale takisto aj psychologickou krutosťou a všeobecnou vinou ľudstva. Toto zameranie sa na vinu a hriech ešte ďalej privádza ľudské vedomie na pospas tým, že utvrdzuje rozpaky zo zdanlivo neriešiteľných situácií protikladov a duality zdanlivosti vnímania. Tento posledný zhubný vplyv na ľudské vedomie vzdaluje človeka od Boha, a vytvára bariéru, ktorú preklenie iba zopár tých, ktorí musia byť takmer duchovnými géniami, aby sa im podarilo uniknúť z vábiacej pasce prepracovaných podvodov.

.4.6. Ďalším zhubným účinkom vyhlásení niektorých náboženských doktrín je to, že vytvárajú samotný základ pre hrozné vojny, a prenasledovania. Tie sú vždy založené na náboženských rozdieloch, ktorých dôležitosť sa zveličuje, aby sa odôvodnili nábožensky schválené zverstvá. Tieto nesprávne výklady a odchýlky sú obzvlášť nápadné v mútnom náboženskom vmiešavaní sa do sexuality, plodenia detí, výchovy detí, stravovania, detailov každodenného života, zvykov, obliekania, a politickej moci.

.4.7. Nosenie rozličných druhov oblečenia, čapíc, alebo ochlpenia na tvári je dostatočným dôvodom na zahájenie náboženského prenasledovania, alebo vojny. Obriezka, nejedenie mäsa v piatok, modlitba pred jedlom, a dátumy a podrobnosti náboženských sviatkov sa všetky stávajú muníciou. To, či je sabat {, deň voľna} v sobotu alebo v nedeľu, sa stáva dôležitejším ako pravda. To, či nosenie čapice, alebo jej nenosenie, je znakom úcty k Bohu, sa stáva nekonečným sporným bodom.

.4.8. Využívaním malicherností na úkor nevšímania si hlavnej orientácie duchovnej pravdy, náboženstvá prispievajú k svojmu vlastnému pádu, a k pádu celého ľudstva. [Mnohé z toho, čo sa uctieva ako cirkevná doktrína, je vlastne výplodom ega.](#) Ak je pravda, ako povedal Ježiš, že zlo je v očiach pozorovateľa, potom tí, ktorí vidia hriech a zlo všade, sú sami o sebe problémom. Vo viktoriánskej dobe bola dokonca aj noha stola považovaná za pokušenie a musela byť cudne zakrytá závesom.

.4.9. Mnohé z toho, čo sa tradične označuje za [hriech, sú vlastne prehnané výčitky svedomia, uchovávané v mysli](#) nejakého emočne narušeného cirkevného úradu. Dodržiavanie napomenutia „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí (do nej) kameň“ by umlčalo všetky tieto zneužitia duchovnej pravdy.

.4.10. Dohromady, tieto prekrútenia duchovnej pravdy protirečivo odsúdili ako

aj Boha, tak aj prirodzenosť ľudskej povahy, a to v mene 'Božskosti'. Uchmatnutie Božej autority, a vydávanie vyhlásení v mene Boha, sa zdá byť dosť velikánske, až pomätené. Nikto, kto niekedy zažil absolútnu skutočnosť prítomnosti Boha, by nikdy nemohol vysloviť také prekrútené vyhlásenia.

Oslobodenie ľudstva

.4.11. Pred tým, než začneme hľadať nový smer, je potrebné [rozpoznať chybu](#) starého smeru, a [prebudiť túžbu na preklopenie](#) tej chyby. [To si vyžaduje odvahu, a nebojácnu úprimnosť](#). Zotavenie z mnohých vážnych a nevyliciteľných, potenciálne smrteľných chorôb, je založené na ochote a schopnosti postaviť sa pravde do očí, a na voľbe cesty iného smeru. Prekonať popieranie, a pripustiť pravdu, vynesie človeka nad kritickú hranicu Bezúhonnosti (na 200).

.4.12. Iskra duchovného prebudenia sa rodí z popola ľudského zúfalstva {, tak ako v egyptskej mytológii sa rodí z popola vták Fénix}. Ako povedala Matka Tereza, nádherný kvet, lotos, sa vynára zo svojich koreňov v slize a v bahne na dne rybníka.

.4.13. V rannom veku života tohto spisovateľa došlo k {falošnému} odhaleniu súhrnného utrpenia celého ľudstva. Bolo to ohromujúce a zdrvujúce svojou obrovskou nesmiernosťou. Ako sa uvádza na inom mieste, toto viedlo, bohužiaľ, k omylu zvaľovania viny všetkého ľudského utrpenia na Boha náboženstva, ktorý 'dopustil, aby sa to všetko stalo'. Avšak {v autorovi} to posilnilo neoblomné úsilie a túžbu zmierniť ľudské utrpenie.

.4.14. O mnoho rokov neskôr sa tento zarytý ateista, bez varovania a v hĺbke zúfalstva, vzdal Bohu, a mal hlboké duchovné prebudenie, ktoré pretvorilo jeho celkové chápanie Boha, Pravdy, a Skutočnosti. Ale až po niekoľkých rokoch {po tomto hlbokom duchovnom prebudení} sa dostavil úplný neobmedzený nadhľad a pochopenie [hlbokej nevedomosti a obmedzenosti ľudského vedomia, ktoré sa odhalili ako samotný základ a zdroj všetkého ľudského utrpenia](#). Uvedomenie si nesmierneho rozsahu zakorenenia nevedomosti v ľudstve, a príšernej ceny, ktorú za to ľudstvo platí, bolo hlboké, a vyústilo {u autora} do presunu úsilia od zmierňovania telesných a duševných chorôb a utrpenia, k {zmierňovaniu} duchovnej chyby, ktorá za toto všetko zodpovedala.

.4.15. Kolektívne ľudské ego, ako sa prejavuje v spoločnosti, je slepé voči základnému problému, ktorý je podstatou jeho vlastného utrpenia. [Typickým pre ego je jeho presvedčenie, že problémy, s ktorými je potrebné sa zaoberať, ležia 'tam, niekde, vonku', {a teda zaručene nie sú v ňom}, a preto sú všetky sociálne programy, vrátane vojen, nasmerované na nápravu 'vonkajších' 'problémov', alebo nápravu niečoho, čo je 'tam'.](#)

[Základný problém s ľudstvom {teda aj s tebou!} je,](#)

[že ľudská myseľ je neschopná rozoznať pravdu od falše.](#)

.4.16. Nevie rozlíšiť 'dobro' od 'zla'. Bez prostriedkov sebaobrany sú ľudia vydaní na milosť a nemilosť falošnosti, v jej všetkých zvodných pretvárkach, ktoré sa predvádzajú ako vlastenectvo, náboženstvo, spoločenské blaho, neškodná zábava, atď.

.4.17. S jednoduchým, doma po ruke, testom pravdivé/falošné, by boli všetci tí diktátori, cisári, a demagógovia v dejinách padli. Ak jednoducho vložíme obrázok Hitlera do nepriehľadnej obálky a necháme nejaké dieťa, aby si ju podržalo na slnečnom pletenci {solar plexus, povyše pupka, miesto tretej čakry}, tak rameno dieťaťa ochabne. {Upozornenie: Nespočetné množstvo opakovaných testovaní s Hitlerovým obrázkom mali za následok, že to už nemusí fungovať, a preto ho nie je vhodné, ako sa autor neskôr vyjadril, na testovanie používať}. Také isté prezrádzajúce ochabnutie odhaľuje aj skutočnú povahu Stalina, Lenina, arabských fanatických vodcov, komunizmu, a smrteľných vodcov Kambodže a afrických krajín, a diktátorov, ktorí sa skrývajú za menom Alah.

.4.18. Všetky masakre ľudstva v priebehu storočí boli výsledkom použitia sily, na ktorú jedinou protilátkou je Moc. Sila je založená na falši; moc je založená výhradne na pravde. 'Zlo' stráca svoje zovretie, keď je odhalené; je to jeho zraniteľná, slabá stránka, jeho Achillova päta, ktorá je obnažená pre každého. Falošnosť sa zosype, keď sa obnaží to, akou skutočne je. Netreba vládu USA, CIA {jej Ústrednú Špionážnu Službu}, FBI {jej Federálny Úrad Pre Vyšetovanie}, špionážne satelity a ani počítače na rozpoznanie toho, čo je zrejmé – rameno nevinného, päťročného dieťaťa má jedinou skutočnú mohutnosť moci na Zemi – moc samotnej pravdy je neporaziteľná, a nevyžaduje si obeť.

Konec čtení 1 části

Rameno dieťaťa

.4.19. Je to práve rameno nevinnosti, ktorého sa temné davy sveta najviac nad všetko boja, pretože ono odmaskováva pretvácky, pomocou ktorej ovládajú sedemdesiatosem percent obyvateľov sveta.

.4.20. Ak človek upustí od zapierania uvidí, že faloš, manipulácia, a skresľovanie pravdy posluhujú prevažne najnižším sklonom ľudstva, a presakujú celou spoločnosťou. Populárne počítačové hry nie sú ani nevinné, ani neškodné; sú to vypočítavo zostrojené stroje na výcvik zabíjania, s účelom umrtnenia duchovnej citlivosti, a to prípravou mysle na bezmyšlienkové mrzačenie a zabíjanie. Úmyselné zabíjane {líšok} nie je 'šport', ale sú to bezcitné zverstvá. Drogy nie sú 'super', ale sú zotročujúce. Heavy-metalový rock a rapová hudba nie sú ani oslobodzujúce a ani zábavné; sú úmyselnou metódou, ktorej úlohou je opantávať vedomie mládeže. Masmédiá predstierajú nevinnosť, a pritom zároveň hrabú obrovské zisky, ktoré pochádzajú z posluhovania najnižším ľudským slabostiam a zraniteľnostiam.

.4.21. Rameno nevinného dieťaťa desí ohromne veľa organizácií, a to tie, ktoré k sebe priťahujú {zákazníkov} na základe ich nevedomosti. Mylná vojna proti drogám, {vedená na mylnom podklade ich príčin,} je odhalená ako samotná príčina problému, a opora celého obchodu s drogami, ktorý {vlastne} vytvorila, posilnila,

a obohatila. Komunizmus nebol porazený vojnou {, použitím sily}, ale {mocou, použitím} nenásilia Gorbačova.

.4.22. Znovuzrodenie Krista – jeho veľkolepý a zvestovaný druhý príchod – z duchovného hľadiska znamená vytlačenie falše pravdou, temnoty svetlom, nevedomosti uvedomovaním.

.4.23. Dôležitosť Krišnu, Budhu, Krista, a Alaha nespočívala v ich osobnej prítomnosti na planéte, ale v pravdách, ktoré odhalili a hájili, a {tak isto aj} v ociachovateľnej vysokej energii, ktorá sprevádzala ich učenia. Všetky osvietené bytosti hovoria ľudu, aby ignorovalo ich vlastnú osobu či individuálnu osobnosť, a namiesto toho, aby sa sústredilo na ich učenia. Typickým pre tieto nedorozumenia a skreslenia, ktoré prevládajú v náboženstve je, že ľudstvo robí presný opak, a uctieva individuálnu osobnosť {učiteľov}, dátumy, časové údaje, a miesta, ktoré navštívili, a ignoruje {ich} učenia.

.4.24. Prevaha učení Krista/Budhu/Krišnu/Avatára ako keby bola nedávno signalizovaná prechodom úrovne vedomia ľudstva z negatívnej sféry, zo 190, cez prekročenie hranice Pravdy a Bezúhonnosti, ktorá je na 200, na súčasnú úroveň 207. Významnosť tejto závažnej udalosti, ktorá nastala po prvý krát v histórii ľudstva, nemožno podceňovať. Obdobne vieme, že {aj} na fyzickej úrovni, zmena čo iba o zopár stupňov v {dlhodobej priemernej} prevládajúcej globálnej teplote, má značný vplyv na celú planétu, a na všetok život na nej. Na rozdiel {od zviditeľneného, fyzického sveta}, posun ľudského vedomia zo 190 na 207 je omnoho významnejší a hlbší, vo svojich celkových a prípadne možných konečných účinkoch, než akákoľvek zmena teploty planéty.

.4.25. Ak má byť druhý príchod Krista odhalený nejakým znamením, tak potom sa už toto znamenie, a to iba veľmi nedávno, objavilo. Neprehliadnuteľným vo svojom dôsledku a nádeji pre celé ľudstvo je tento značný posun, od falšii, deformujúcich vedomie ľudstva, k pravde.

.4.26. Je možné, že {autorom nedávno objavený svalový test a} rameno dieťaťa nám môže odhaliť prvé svetlo nového úsvitu pre civilizáciu. Bolo povedané, že to bude práve nevinnosť dieťaťa, ktorou je človek vedený k Bohu, a do neba. Je to vlastne iba nevinnosť dieťaťa v samotnom vnútrajšku {človeka}, ktorou sa môžu otvoriť dvere k pravde.

.4.27. Nevinnosť dieťaťa zostáva nenarušená a nepoškvrnená, {a je sústavne prítomná} v samotnom vedomí každého človeka. To je vlastná základná 'štruktúra' {, teda vrodená vlastnosť'} samotného vedomia. Obdobou v súčasnom živote je, že hardvér je nepoškvrnený softvérom, ktorý sa spracováva v počítači, podobne ako fotoaparát nie je ovplyvnený zobrazeniami, prechádzajúcimi cez jeho objektív.

Znovuobjavenie {Nášho Nepoškvrneného} Pôvodného Stavú

.4.28. Zatiaľ čo špekulujeme o obmedzenosti vedomia ľudstva {ako celku}, je to vlastne jednotliviec, ktorý mení spoločnosť, a to spôsobom, ktorý je neviditeľný a

netušený. Sila je zraniteľná nekonečným počtom protirečení, ale moc nemá oproti sebe žiaden možný protiklad, alebo nepriateľa. Tak, ako samotný priestor, aj moc je odolná voči útoku, a naveky nezraniteľná. Ľudia si myslia, že im vládnu ich nedisciplinované mysle, a že sú obeťami okolností. Toto všetko vystihuje to, ako sa {všedný} človek cíti z okamihu na okamih. Ľudia sa teda považujú za obeť svojho {sústavného} prúdu vedomia, teda stavov, aké práve pociťujú, ako aj za obeť pomíňajúcich sa okolností. [Prevláda názor, že nevyskytujú iné možnosti, než je súčasný stav mysle, pocitov alebo emócií.](#)

.4.29. Takéto podľahnutie 'tomu' (mysli) a 'tam tomu' (svetu okolo nás) sa považuje za prirodzené a normálne. Málokto tuší, že sa vlastne vyskytuje aj iná možnosť. Pri skúmaní samého seba a so zameraním sa do svojho vnútra môžeme odhaliť, že [všetky stavy vedomia {v ktorých sa z okamihu na okamih nachádzame}, sú výsledkom {vedomého alebo nevedomého} vykonania {našej} voľby.](#) {Z takéhoto pohľadu je vidieť, že} tieto stavy vôbec nie sú nemennými danosťami, ktoré {by boli} určené nekontrolovateľnými faktormi. Toto sa dá odhaliť skúmaním toho, ako myseľ funguje.

.4.30. Človek v skutočnosti vôbec nie je ovládaný myšliou. To, čo myseľ odhaľuje, je nekonečný prúd možností, pričom sú všetky zamaskované ako spomienky, fantázie, strach, súhrny nápadov, atď. Aby sme sa oslobodili od nadvlády mysle, je iba potrebné prísť na to, že prehliadka tém, predložená na obrazovke mysle, je iba ľubovoľná kaviarenská ponuka možností, {ponúkajúcich sa na uchmatnutie}.

.4.31. [Človek nie je 'nútený' pociťovať zatrpknutosť, vyvolanú nejakou negatívnou spomienkou, a človek sa ani nemusí dať nachytať na nejakú myšlienku, vyvolávajúcu obavu o budúcnosti. Sú to iba možnosti {našej voľby}.](#) Myseľ je ako televízor, na ktorom bežia, a sú na výber, jeho kadejaké kanály; a podobne aj človek nemusí nasledovať nejakú určitú vábnu myšlienku. Človek {si} môže {vybrať, či } podľahnúť pokušeniu sa ľutovať, hnevať sa, alebo sa sužovať. [Tajná príťažlivosť všetkých týchto možností spočíva v tom, že ponúkajú vnútorné zadosťučinenie alebo potajmé uspokojenie, {z ktorého ego/všedné ja vyrába pre seba energiu na vlastné prežitie, a} ktoré je zdrojom príťažlivosti myšlienok mysle.](#)

.4.32. Ak sa týchto zadosťučinení zriekneme, objavíme, že v každom okamihu, sa za obrazovkou myšlienok nachádza tichý, neviditeľný, a myšlienky neobsahujúci priestor radosti {, ktorý je vlastne tichým pozadím, oproti ktorému sú myšlienky zviditeľnené}. Možnosť tejto voľby {tichého priestoru} je sústavne k dispozícii, ale aby sa dal {tento tichý priestor} zažiť, je potrebné si ho zvoliť nadovšetko, pred ostatnými lákavými možnosťami. [Zdroj radosti je sústavne prítomný, sústavne k dispozícii, a nie je závislý na okolnostiach. Sú iba dve prekážky {prečo si ho človek nevolí}:](#)

[\(1\) nevedomosť, že je sústavne k dispozícii, a že je, sústavne prítomný, a](#)

[\(2\) cenenie si niečoho iného než je pokoj a radosť viac, ako je pokoj a radosť, pretože si viac ceníme potajmý pôžitok zo zadosťučinenia {voľby iného}.](#)

.4.33. Prežívanie prítomnosti Boha je sústavne k dispozícii, a je sústavne v nás, ale očakáva {našu} voľbu. Táto voľba sa dá urobiť iba vzdaním sa všetkého,

okrem mieru a lásky k Bohu. Na základe toho sa {prítom} odhalí Božskosť Ja-Bytia, ako sústavne prítomná, ale nie prežívaná, pretože bola ignorovaná, alebo zabudnutá, alebo človek volil niečo iné.

Kedy Je Budúcnosť?

.4.34. Rozhodnúť sa zažiť Božiu prítomnosť nastáva mimo času. Preto sa nenachádza v nejakej budúcnosti; je dostupná iba v prítomnosti. Žiadna iná podmienka nie je potrebná, ba ani možná, pretože práve prítomný okamih je trvácny; nikdy sa nemení; nikdy nezmizne vo včerajšku alebo zajtrajšku. Skrátka {, práve prítomný okamih,} vlastne nemôže ujsť. Každý je vlastne v bezpečí v práve prítomnom okamihu, {pretože sa v ňom 'nestihne' vyrobiť príbeh}.

.4.35. Pozorovaním sa stane zrejším, že jedna jediná vec, ktorá sa zdanlivo mení, je prejav. Terajšok, {či sústavnosť práve prítomných okamihov nemôže ujsť, a preto} zostáva; obrazovka je trvácna. Hoci sa filmový scenár mení a príbeh sa odvíja, napriek tomu sa to môže odohrávať iba v presnom, práve prítomnom okamihu.

.4.36. 'Terajšok/Sústavnosť' je prvotná, všetkopresahujúca, všemocná, nemenná, a absolútna požiadavka prežívania. Je podstatou uvedomovania si vlastného bytia a existencie. Je nemožné existovať kdekoľvek inde, než v drastickej, radikálnej skutočnosti práve prítomného okamihu. Tento okamih je všetko, čo jestvuje. Vedomie človeka, ako Ja-Bytie, je jediným Okom, pomocou ktorého možno čokoľvek zažiť alebo poznať. Ja-Bytie vrhá vnútorný pocit skutočnosti na 'vonkajšie' okolie, vďaka čomu sa {'vonkajšie' okolie} javí ako skutočné. Pocit skutočnosti je teda vrhanie vedomia všedným ja, ktoré {však} pochádza z Ja-Bytia. Človek teda nie je svedkom 'skutočného' sveta; ale vlastne on sám je pôvodcom jeho zdanlivej skutočnosti. Svet je vlastne zábavou. Podobne, ako zábavné rozptýlenie, svet sa má nosiť len tak zľahka. Nebo sa nachádza v našom samotnom Vnútri, a je odhalené uvedomením. Svet je teda len zdanlivý. Jeho dramatická dojímavosť je výmyslom skresleného zmyslového vnímania. Toto vedie človeka k tomu, že si myslí, že svet je veľký, mocný, a večný, a že Ja-Bytie je malé, bezmocné, a pomínuteľné; presný opak je pravdou.

.4.37. Bez {nášho} presvedčenia v ozajstnosť prejavov a úkazov sveta, definovaných našou zdanlivosťou vnímania, svet, ktorý sme pokladali za skutočný, zmizne. Keď si človek zvolí byť za jedno so svojou vnútornou, stále k dispozícii prítomnou možnosťou radosti a mieru, tak sa svet premení na humorný zábavný park, a všetka dráma {v našom živote a na svete} sa ukáže byť jednoducho drámou.

.4.38. Možnosť zvoliť si pravdu, mier, a radosť je sústavne k dispozícii, hoci {táto voľba} ako keby bola zahrabaná za nevedomosťou, a neuvedomelosťou, ktoré sú výsledkom {sústavnej} voľby iných, zo zvyku volených, možností. Vnútorná pravda sa odhalí sama, keď sú všetky ostatné možnosti odmietnuté, a to odovzdaním Bohu.

Konec čtení 2 časti

Nachádzanie sa Ľudstva Akoby 'V Zmenenom Stave Vedomia'

.4.39. Faktom alebo pravdou nie je to, v čo verí väčšina ľudí, ako nám zjavne ukazuje história. Faloš je najčastejšie sa vyskytujúcou ľudskou skúsenosťou. Jedným z najvýznamnejších objavov vo výskume vedomia je, že to, čo sa bežne chápe a prijíma ako 'normálna ľudská skúsenosť' v myslení, v správaní, a cítení, je technicky len zmenený stav vedomia, ktorý prevláda v istej vrstve spoločnosti, a to po nejakú dobu. Ale v podstate to nie je {, z pohľadu Ja-Bytia,} naozajstný stav človeka.

.4.40. Človek je natoľko zvyknutý na obavy, strach, úzkosť, výčitky svedomia, vinu, konflikt, a tieseň, že ich prijíma ako normálnu súčasť života, spolu s negatívnymi emóciami, postojmi, a pocitmi. Človeku (pacientovi) sa {v svete všedných ja neperspektívne} odporúča, aby vyhľadal {všedného ja} terapeuta, a to preto, aby sa 'vysporiadal so svojimi pocitmi'. [Radšej však namiesto takéhoto prístupu 'vysporiadania sa' so svojimi výplodmi kvasenia klamných predstáv, bolo by užitočnejšie ich zlikvidovať, odhalením ich pôvodu, ktorým je samotná zdanlivosť vnímania.](#)

.4.41. [Skutočne 'normálny' stav vedomia je taký, ktorý je zbavený všetkej negativity,](#) a namiesto toho je naplnený radosťou a láskou. Čokoľvek iné, je založené namylnej predstave, a na zdanlivosťou vnímania vytvorenými skresleniami. To, že v spoločnosti prevláda choroba, neznamená, že choroba je normálnym stavom. V priebehu celej histórie ľudstva takéto okolnosti v spoločnosti prevládali, a v skutku vyhubili veľké časti obyvateľstva, čo však neznamená, že sú prirodzeným stavom. Dokonca aj čierny mor nakoniec vymizol.

.4.42. Jednoduchými prostriedkami možno objaviť, že sedemdesiatosem percent obyvateľov sveta je vlastne narušených. To znamená, že len dvadsaťdva percent obyvateľov je mimo extrémne nebezpečnej zóny ciachovaných úrovní vedomia pod 200.

.4.43. Zmenený stav vedomia si zvyčajne predstavujeme ako nejaký umelo vyvolaný paranormálny stav, alebo niečo podobné hypnotickému stavu alebo tranzu, alebo ako naprogramovanie alebo vymývanie mozgu. Zo štúdia prevládajúcich vplyvov, ktoré pôsobia opakovaným opantávaním úrovní vedomia človeka, sa stane zrejším, že myseľ ľudstva spĺňa {klinické} kritériá ovládania, ovplyvňovania, a vymývania mozgu systematickým a sústavným spôsobom, ktorý je v súlade s definíciou takýchto procesov vo vedeckom výskume. {Sú to v prvej autorovej prvej knihe 'Moc Oproti Sile' opísané priťahujúce, (atraktorové) polia}.

.4.44. Dieťa sa narodí s nevinnosťou nenaprogramovaného vedomia, ale potom je ako hardvér počítača, systematicky programované softvérom, čo je vstupom spoločnosti. Tento systém má však jeden očividný a veľmi závažný nedostatok. Neexistuje žiaden vopred 'nainštalovaný' alebo dostupný program na overenie pravdivosti alebo falše nových softvérových programov! (Je to podobné ako počítačový vírus.) [Dieťa {a tak isto aj dospelý} nevinne uverí všetkému, čo sa mu povie.](#) Nechránené vedomie dieťaťa sa potom stáva korisťou kolektívnej nevedomosti, dezinformácií, a mylných presvedčení, ktoré ničili schopnosť človeka byť šťastným počas posledných tisícročí.

.4.45. Programovanie, ktoré nasleduje, je vlastne neopraviteľné, pretože

neexistoval mechanizmus na otestovanie pravdivosti materiálu, ktorým je myseľ dieťaťa programovaná. Na prvý pohľad sa zdá, že takmer sedemdesiatosem percent údajov bude nielenže mylných, ale aj ničivých a škodlivých. To je navrstvené na ľudský mozog, ktorý je už od svojho počiatku geneticky poškodený. Viac ako tretina ľudstva má mozog, ktorý dokonca ani nedodáva dostatok neurotransmiteru serotonínu na to, aby človek nepodliehal depesiám, prejedaniu sa, prepadnutiu návykovosti, alebo aby sa nevymykal z rámca primeraného správania. Samotná schopnosť rozumne uvažovať môže byť v okamihu úplne zničená nekontrolovateľnými výbuchmi emócií.

.4.46. Schopnosť rozumne myslieť je navyše podkopávaná biologickým faktom, že {vývojovo} prastarý mozog, {zdedený od} plazov a zvierat, je stále anatomicky a funkčne prítomný, a jeho z minulosti stále sa prejavujúca aktivita, naďalej tlačí svojím sústavne pôsobiacim zvieracím inštinktom, ktorý posilňuje dravecké sklony a agresivitu. Všetky zvieracie inštinkty pretrvávajú, a ovplyvňujú, alebo dokonca ovládajú, veľkú časť správania a pociťovania. Emócie zvierťa sú sústavne prítomné a {číhajúce na svoje prejavenie sa} tesne pod povrchom. Tieto zvieracie sklony samy o sebe podliehajú vplyvom a manipulácii prostredníctvom sociálneho programovania a propagandy.

.4.47. Človek teda {od narodenia} začína s biologicky poškodeným mozgom, s inštinktmí zvierťa, a jeho inteligencia a informácie sú potom systematicky degradované a programované údajmi, ktoré sú nepresné, mylné, zničujúce, negatívne, a škodlivé, a to v najmenej sedemdesiatich ôsmich percentách prípadov. To je len štatistická pravdepodobnosť pre ľudstvo ako celok, ale v rámci spoločnosti sa vyskytujú ohromne veľké skupiny obyvateľstva, kde sa percento mylných informácií blíži takmer k sto percentám, napríklad v subkultúrach kriminálnych pouličných gangov, atď. Často, a čo je najškodlivejšie, je to, že chyba v programovaní sa týka veľmi kritických prvkov spoločenského správania. Celková hospodárska výroba celých národov a kultúr sa môže zvrhnúť na deštruktívne účely. Celá ekonomika jednotlivých národov, ako napríklad Nemecka a Japonska počas druhej svetovej vojny, bola svojím nasmerovaním zvrátená na hromadné ničenie nielen nevinných obetí, ale aj ich samotného {spôsobu života} a kultúry. Celé krajiny je možné obrátiť na hromadu trosiek propagandou, ktorá je tak neotesaná a klamlivá, že sa človek spätne čuduje, ako vôbec niekto mohol byť natoľko ľahko verný, že jej uveril, a už vôbec nie, aby za ňu obetoval svoj život.

.4.48. Jednoduchý svalový test okamžite odhalí pravdu. Pri testovaní diktátorov dochádza pri všetkých testovateľoch k ochabeniu, napríklad Hirohito je odhalený ako nie Božský, Cezar nie je Bohom, atď.

.4.49. Spoločnosť nemá inú ochranu než ako naučiť obyvateľstvo jednoduchý test pravdy, ktorý môže ktokoľvek robiť {, ktorý splňa nevyhnutné podmienky na testovanie}, kdekkoľvek, a v okamžiku. Keby bol tento jednoduchý test všeobecne rozšírený, mal by na ľudstvo naprostý, povznášajúci účinok.

.4.50. Samotná jednoduchosť testu, spolu s jeho rozsiahlym úžitkom a dostupnosťou, ho zaraďuje do rovnakej skupiny ako je vynález kolesa, vodováhy, elektriny, alebo počítačového čipu. Pri nulových nákladoch môže ľudstvo ťať neobmedzený úžitok. Snáď uvedomenie si, že test sa dá použiť aj na dosiahnutie

lukratívnych výnosov, by mohlo vyvolať pozornosť a záujem.

.4.51. Použitie testu na podnikanie, výskum, výrobu a v priemysle vlastne zaručuje dosiahnuteľné výhody, v podobe úspor doslova miliárd dolárov. Na druhej strane, veľké časti spoločnosti majú svoje osobné záujmy na zachovaní súčasného stavu, aký je. Akokoľvek sa to môže zdať prekvapujúce, žijeme s spoločnosťami, kde trestní prokurátori vedome zatajujú dôkazy, ktoré by dokázali nevinu obžalovaného, len aby dosiahli odsúdenie, dokonca aj keď to znamená popravu. Takéto prípady sú proste príznakmi, ktoré poukazujú na stupeň závažnosti choroby ľudského vedomia.

.4.52. Rovnako ako test DNA, aj svalový test okamžite odhalí vinu alebo nevinu každého obvineného. Okamžite určí pravdivosť alebo falošnosť akéhokoľvek svedka alebo svedeckej výpovede. Okamžite odhalí prítomnosť alebo totožnosť zradcov, zbehov, zahraničných agentov, udavačov, podvodníkov, klamárov, a všetkých druhov odpadlíkov.

.4.53. Test odhalí, v priebehu niekoľkých sekúnd alebo minút, totožnosť priemyselných alebo politických špiónov, nepoctivých zamestnancov, drogových dílerov, nebezpečných osôb, a miesta, kde sa zločinci zdržiavajú. Netrvá stovky alebo tisíce hodín kriminálneho vyšetovania, aby sa rozpoznal sériový vrah alebo miesto jeho pobytu. Všetky trestné činy sa dajú ľahko vyriešiť. Každý detail trestného činu, alebo minulých trestných činov a udalostí je presne vystopovateľný, vrátane času, dátumu, motívu, miesta kde sa nachádzajú dôkazy, totožnosti páchatelov, atď. Odpovede na otázky, ako napríklad kde je telo, kde je zbraň a aký bol motív, sú zodpovedateľné.

.4.54. Podobne ako kompas umožňuje navigáciu, ďalekohľad astronómiu, a mikroskop bakteriológiu, tak aj svalové testovanie umožňuje človeku objaviť akýkoľvek fakt, o akomkoľvek predmete, kdekoľvek na svete, alebo v minulosti, a to v priebehu niekoľkých sekúnd. Svalové testovanie je veľmi všestranný nástroj, ktorého skutočná hodnota je doposiaľ neobjavená.

Historické hľadisko

.4.55. V priebehu histórie sa vyskytovalo množstvo duchovných učení a osvedčených ciest smerom k Bohu. Toto sú 'jogy', či cesty, ktoré boli tradične opisované. Každá z nich vyvinula svoje vlastné školy, náboženstvá, duchovnú literatúru, Písma, svätcov, učiteľov, a historické postavy. Historicky do seba v rôznej miere vstrebali aj etnickú príslušnosť a pozostatky kultúry, v ktorej vznikli. Väčšina veľkých svetových duchovných tradícií sa tak stotožnila s etnickými vplyvmi a zvykmi, ktoré môžu byť, a často aj sú, odrádzajúcou alebo rozptyľujúcou črtou od vnútornej čistoty samotných učení.

.4.56. Toto viedlo k rozkolu medzi veľkými svetovými náboženstvami, a dokonca to bolo podkladom strašných náboženských vojen. Možno by obnovené štúdium duchovnej pravdy preklenulo tieto povrchné rozdiely, a vylovilo by rozhodujúcu podstatu všetkých kvalitných duchovných učení, bez ohľadu na ich pôvod alebo pomenovanie.

Čo Je Čisto Duchovný Smer Cesty?

.4.57. Vlastne, až do dnešnej doby, neexistoval spôsob, ako sa presvedčiť o pravdivosti alebo falošnosti akéhokoľvek duchovného učenia alebo učiteľa; takže duchovný študent sa spoliehal na svoju {vnútornú slepú} vieru v duchovnú bezúhonnosť učiteľa, ktorá plynula z učiteľovej reputácie. Jediným spoľahlivým vodítkom bolo, že človek sa vďaka svojej vnútornej priazne a karme snáď zapojil do bezúhonného a správneho duchovného úsilia.

.4.58. Obmedzeniami veľkých duchovných smerov ciest, ktoré vznikli pred tisíckami rokov, bol nedostatok {detailných informácií jednotlivých} učení, ktorý spôsobil postupnú stratu {obsahu, ako aj správnosti} toho, čo sa šírilo ústnym podaním. Došlo ešte aj k strate presnosti pri preklade z jedného jazyka do druhého, ako aj k nesprávnemu pochopeniu učenia zo strany poslucháčov, {pretože} sami neboli osvietení.

.4.59. Ak použijeme svalový test na ociachovanie úrovne pravdy veľkých svetových náboženstiev, uvidíme, ako bolo podrobne uvedené v knihe 'Moc Oproti Sile', že v priebehu času došlo k všeobecnému poklesu úrovne pravdy niektorých z týchto náboženstiev. Pokles v budhizme bol snáď najmenší a pomerne malý, ale v iných náboženstvách bola strata veľmi výrazná. Človek si môže ľahko urobiť veľmi poučnú štúdiu tým, že bude skúmať a ciachovať úroveň vedomia každého náboženstva, storočie po storočí, ako aj úroveň všetkých tých, ktorí tieto náboženstvá v tej-ktorej dobe vysvetľovali. Takýmto spôsobom je dokonca možné presne určiť, v priebehu ktorého roku a pod koho nariadeniami prišlo k úpadkom. Tieto úpadky je často možné spojiť s konkrétnymi udalosťami, pri ktorých cirkevné orgány urobili náboženské rozhodnutia, ktoré mali hrozné následky. Presnú podstatu chyby možno jasne určiť a pochopiť aj objasnením kultúrnych a politických síl v danej dobe. Boli urobené kompromisy, ktoré sa v tom čase pravdepodobne zdali oprávnené, a ktoré sa považovali za dočasné v záujme prežitia, ale ktoré mali veľmi neblahé dlhodobé následky, pretože nikdy neboli neskôr opravené.

.4.60. Najbolestnejším a najväčším príkladom bol veľký úpadok úrovne pravdy kresťanstva, ku ktorému došlo v čase Nicejského koncilu. Kresťanstvo, ktoré bolo na 900-vkách, kleslo o viac ako 400 bodov, v dôsledku začlenenia Starého zákona k Novému zákonu, {a následne pomenovanom} ako 'Biblia', plus začlenenia Knihy Zjavenia (ktorá je astrálneho pôvodu). Bola to veľmi ničujúca chyba, keďže všetky knihy Starého zákona s výnimkou Genezis, Žalмов a Prísloví spôsobujú, že človek pri svalovom testovaní ochabuje, čo naznačuje, že ich úroveň pravdy je pod 200, a teda sú nepravdivé. Táto negativita pochádza z pripisovania ľudských vlastností Bohu, ktorý sa tým pádom stáva omylným, a podliehajúcim negatívnym ľudským emóciám, ako sú pomsta, nenávisť, zaujatosť, vyjednávanie, zraniteľnosť, zlosť, ničenie, hrdosť, a preceňovanie vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach. Tohto rozhnevaného boha pomsty bolo treba upokojsovať, lichotiť mu, ukludňovať ho a vyjednávať s ním, aby nezačal ničivo besnieť a nezoslal na nás búrky, záplavy, oheň a mor. To bol presný opak Boha pravdy, milosrdenstva a odpustenia, ktorého predstavoval Kristus. Kristus povedal, že boh pomsty má byť nahradený Bohom

milosrdenstva a odpustenia. Za nepriateľov sa malo modliť a odpúšťať im za ich nevedomosť. Toto učenie {však} zavrholala staroveká hebrejská tradícia 'Boha Mravopočestnosti, Pomsty a Protekcionárstva'.

.4.61. Starovekí bohovia primitívnych kultúr pochádzajú z 'astrálnych' úrovní vedomia a sú pôvodcami škandinávskych, germánskych, gréckych, hebrejských, rímskych, egyptských, babylonských, inkských a mayských 'bohov', s ich prezrádzajúcimi obmedzeniami ľudských vášní, motívov, stanovísk, nenávisti a požiadaviek na prinášanie obetí, a na žiarlivé, zlostné ničenie. To, čo je skutočne Boh, má nekonečnú moc a nepotrebuje používať slabú manipuláciu silou. To, čo je skutočne božské, nemá žiadne zraniteľné miesta, potreby, ani osobné záujmy. Emocionálnosť, výberovosť, a obmedzenia, ktoré tieto odhaľujú, nie sú vlastnosťami Boha, ktorého prítomnosť sa vnútorne prejavuje Láskou a Mierom. [Negativita pochádza z mysle človeka](#), ktorý vyrába nekonečný rad falošných bohov, z ktorých všetci vyžadujú uctievanie a prinášanie obetí. Boh Skutočnosti nemá žiadne 'potreby' a nepodlieha potešeniam alebo nepotešeniam, a už vôbec nie tomu, aby bol ututľávaný.

.4.62. Závažnosť straty porozumenia {predošlým informáciám} je možné vidieť na základe uvedomenia si, že číselné ciachované hodnoty sú logaritmické. Strata o sto bodov predstavuje obrovskú stratu pravdy a moci. V niektorých náboženstvách boli tieto chyby také závažné, že fundamentalistické vetvy týchto náboženstiev upadli pod kritickú úroveň 200, a z toho vyplývajúce klamstvá, ktoré boli prekrútené za pravdu, mali vážne následky, a to v podobe obrovského utrpenia a ničenia ľudstvom. Úrovně pod 200 predstavujú utrpenie vo všetkých jeho podobách.

.4.63. [Jednou z hlavných pák, ktoré naklonili svet negatívnym smerom, bola sebazničujúca ideologická zbraň nazývaná 'mravopočestnosť'](#), ktorá ciachuje ako Hrdosť na 190. Tá bola hlavnou ničivou silou a Achillovou päťou za posledných niekoľko tisíc rokov v dejinách ľudstva. Tá bola tou veľkolepou, najvypuklejšou zámienkou pre všetky podoby nepredstaviteľnej krutosti a barbarstva.

.4.64. Skutočne veľké {a pravé duchovné} smery ciest v histórii pochádzajú od avatárov, alebo Veľkých učiteľov, ktorých sme {svalovým testom} rozpoznali ako tých, ktorí kalibrujú na úrovni 1000, čo je najvyššia možná úroveň v pozemskej sfére. Najznámejšie v západnom svete sú mená Kristus, Budha, Krišna a Zoroaster. Úroveň 1000 sa zameriava na spásu celého ľudstva. Tým pádom {taký} duchovný učiteľ, ktorý sa obracia na celé ľudstvo, hovorí z úrovne avatára.

.4.65. [Veľkí avatári žili predtým, než bolo k dispozícii tlačené slovo, a preto je nedostatok spoľahlivých údajov o tom, čo sa presne učilo a ako sa to vykládalo.](#) Keďže existuje len málo vysvetlení toho, čo sa pôvodne myslelo, ľahko dochádzalo k nesprávnym výkladom pri tom, ako sa pôvodné učenie ďalej odovzdávalo. Môžeme sa ľahko presvedčiť, že do pôvodnej čistoty {učenia} sa vkradol omyl a skreslil ju. Mnohé z týchto odchýlok sú celkom zjavné a ľahko viditeľné pre každého, kto má čo i len trochu duchovnej intuície, alebo aspoň základný zmysel pre etiku. Zdá sa, že k skresleniam došlo pri zakladaní náboženstiev a pri tom, keď si mocenské úrady prisvojili meno svojich domnelých zakladateľov, aby tak získali vplyv a moc na prilákanie stúpencov a svetského majetku, a aby získali vládu nad ostatnými.

.4.66. [Duchovnosť ako taká, nemá spory s nikým](#), a mylné interpretácie, ktoré sa odštiepili {od pravého učenia} ako dogmatické, boli vytvorené cirkevnými orgánmi, ktoré si chceli posilniť svoje postavenie, a ťažiť z mylných výkladov akoby boli duchovnou pravdou, pretože chceli získať svetské výhody. Takýmto konaním sa zriekli moci v prospech sily, a tým podryli pravdu, ako bola stanovená zakladateľmi, ktorí, pozerajúc do histórie, sa tak stali zakladateľmi len v názve.

.4.67. Postavenie a prestíž pôvodného avatára, {a jeho} Veľké meno, bolo týmto ukradnuté, a stalo sa predmetom obchodníčenia, a to s cieľom budovania veľkých {geopolitických} ríš. Vďaka tomuto {, v predchádzajúcich odsekoch nami uvedeného} krátkeho historického pohľadu možno vidieť, že pôvodná pravda zostáva nepoškvrnená až do dnešného dňa, a je teda možné ju znovu objaviť.

.4.68. Slovo 'duchovný', podobne ako slová 'náboženstvo' a 'Boh', sa stalo takým prekombinovaným, že je až zavádzajúce. Zrozumiteľnejší a obsažnejší pojem, ktorý sa vyhýba historickým skresleniam, a zahŕňa všetky dostupné a možné informácie o človeku a Bohu, je 'vedomie'. Duchovnosť správne označuje tie aspekty vedomia, ktoré sa týkajú uvedomovania si pravdy a božskosti, a zahŕňa všetky odkazy na Absolútnu a Všadeprítomnú Skutočnosť, (ktorá je Zdrojom a nekonečnou sférou Všetkého-Čo-Existuje,) ako na samotnú Existenciu.

.4.69. V tejto definícii vedomie zahŕňa všetky možnosti a skutočnosti, v ich úplnosti, a predstavuje práve ten priestor a podložie, v ktorom uvedomovanie napreduje k svojmu konečnému možnému stavu. Tento smer cesty môžeme bezpečne a presne potvrdiť, a to aspoň do ciachovanej úrovne vedomia 1000, pri ktorom sa mylná predstava existencie oddelenosti hľadajúceho už rozplynula. {Kde nieto mylnej predstavy subjekt/objekt, teda neJednoliatosti, a teda oddelenosti vonkajšieho a vnútorného sveta}.

.4.70. Učenie každého Veľkého duchovného učiteľa, ktorý kedy žil, je teraz dostupné k nahliadnutiu, a dokonca aj k podrobnému ociachovaniu a overeniu. Úroveň vedomia 600 označuje úroveň, na ktorej sa dualita rozplynie do neduality. Práve v tomto bode je možné sa priblížiť k mostu medzi viditeľným a neviditeľným, poznaným a nepoznaným, všedným a možným. Na úrovni 600 sa stretávajú duch a človek. Viditeľné a neviditeľné sa navzájom prepájajú. Je to orientačný bod, ktorý slúži ako vodítko. Je to úroveň osvietenia.

.4.71. Je zaujímavé, že samotný svalový test Pravdy kalibruje na úrovni 600, a preto je fyzickým vyjadrením stretnutia sfér duality a neduality. Štúdium rysov vedomia je azda najsilnejším a najčistejším zo všetkých duchovných smerov ciest, pretože sa stáva samoopravným a samopoháňajúcim.

.4.72. [Literatúra o vedomí a duchovnosti ľahko zvádza k chybám](#), a preto dnešný seriózne osvietenie hľadajúci, vylučuje všetky učenia, ktorých pravdivosť sa nedá objektívne overiť. Úrovne vedomia od 500 až po 1000 skutočne označujú to, čo by sa dalo označiť ako úplne iné sféry alebo dimenzie.

.4.73. Duchovní učitelia vo vysokých 500-vkách sú tí, ktorí majú najväčší styk so značným počtom ľudí. Ako ich duchovne vyvinuté vedomie dosahuje 700, stávajú sa menej dostupnými a viac legendárnymi, a ich odkaz pozostáva z ich zaznamenaných

učení.

.4.74. Ludský život by sme mohli označiť ako rôzne polia a úrovne ľudského vedomia, ktoré sa navzájom rozprávajú, a ľudí ako neosobných hovorcov pre tieto rôzne úrovne. Preto znevažovanie náboženstva alebo duchovna zo strany zarytého materialistického vedca nie je v skutočnosti {jeho} osobným názorom, ale iba vyjadrením energetických polí 400-viek, s ich prirodzenými obmedzeniami, ako aj schopnosťami. Najmä v nižších 400-vkách sa často vyskytuje egoizmus týkajúci sa intelektu, rozumnosti a uvažovania. V 400-vkách je preto Boh nahradený vedou ako zdroj všetkého poznania a nádejou do budúcnosti.

Konec čtení 4 části

{DRH popisuje úrovne od 300 po 1000}

.4.75. V 300-vkách sa politika stáva nádejou pre spásu človeka, a vojny sa vedú kvôli politickým ideológiám, názvom a sloganom, s ich znehodnocovaním hodnoty jednotlivého ľudského života. 'Zlí' ľudia sú likvidovaní gilotínou a elektrickým kreslom alebo sú zatváraní do väzení. Na tejto úrovni sa prejavuje dualistické upriamenie sa na úzku sféru 'dobrá' proti 'zlu', s jeho vrodenu slepotou voči {vlastnému} stanovisku, ktoré vytvára toto rozdelenie proti sebe stojacich vyhranených protikladov.

.4.76. Nižšie úrovne žijú v chaotickom svete, pretože definície správneho alebo nesprávneho sa menia od okamihu k okamihu, od kultúry ku kultúre, a v rámci samotnej kultúry v závislosti od vzdelania, IQ, sociálnych zvykov alebo miesta na svete. Táto úroveň je veľmi zraniteľná zo strany informačných masmédií, ktoré ju maximálne vykorisťujú a z verejnosti doja sentimentalitu a až slziacu emocionalitu.

.4.77. Tento sklon k 'buď/alebo' {, k pozeraniu sa na svet ako na svet proti sebe stojacich vyhranených protikladov,} pretrváva v 400-vkách, {ale teraz už pod rafinovanejším názvom,} ako 'vedecké proti 'nevedeckému'. Takže samotná veda je sídlom mechanistického zjednodušovania a determinizmu, {teda príčinnej súvislosti,} ktorý sa udržuje s {takou} prevažujúcou dogmou, ktorá sa vyrovná dogme cirkvi v stredoveku.

.4.78. Od úrovni vedomia nad 500 sa náchylnosť uviaznuť v svojej vrodenej obmedzenosti ako aj v nevedomosti v protikladoch zoslabuje, pričom {teraz} tieto falošné presvedčenia zmierňujú svoju moc nad myslou. V 500-vkách, duch, v podobe lásky, začína tieto zatvrdnuté extrémny rozpúšťať, a objavuje sa humanizmus {, teda ústretovosť voči záujmom, potrebám a blahu ľudí} ako aj situačná etika {, teda hodnotenie činov skôr vo svetle ich situačného rámca než na základe uplatňovania morálnych absolútností}, ktoré zohľadňujú rámec, čím vnášajú do života väčšiu vyváženosť, a zmysel pre etiku, ako protiváhu voči extrémizmu.

.4.79. Úroveň srdca (500) sa stane mostom zo sekularizmu {, teda náboženskej pochybovačnosti alebo ľahostajnosti}, prísnej mravopočestnosti a pomstychtivého moralizmu, a otvára dvere pre zvažovanie aj iných pohľadov, zhovievavosti, milosrdenstva a odpúšťania, a to vďaka porozumeniu a neposudzovaniu. Veľká sila

500-viek spočíva v používaní schopnosti porozumieť, a je to práve porozumenie, ktoré umožňuje napredovanie na úroveň 540, úroveň Bezpodmienečnej Lásky.

.4.80. Na týchto úrovniach sa prejavuje schopnosť oddeliť skutok od jeho vykonávateľa. Takže matka navštívi svojho odsúdeného syna vo väzení a aj naďalej ho ľúbi napriek tomu, že spáchal hrozný zločin. V 500-vkách sa prejavuje aj schopnosť uvedomiť si obmedzenia človeka, a neschopnosť povzniesť sa nad ne. Schopnosť a ochota odpustiť im, „lebo nevedia, čo robia“, sa stáva dosiahnuteľným cieľom, lebo zhovievavosť nahrádza túžbu po odplate, pomste a odvetnej agresii. Odpúšťanie sa tak stáva základným kameňom.

.4.81. V 500-vkách sa obmedzenia schopnosti voľby stávajú zrejmy. Dieťa vo vnútri každého človeka sa dostáva do popredia a jeho najvnútornejšia, od pradávna prítomná nevinnosť sa stáva viditeľnejšou a má tendenciu nepripustiť použitie odvety, ktorá v našej spoločnosti často nadobúda rovnakú alebo horšiu podobu ako samotný trestný čin, ktorý sa trestá.

.4.82. V 500-vkách sa tiež prejavuje schopnosť vidieť všetko dianie ako výsledok množstva spolupôsobiacich faktorov, takže zodpovednosť sa teraz považuje za existujúcu alebo za možnú iba do určitej miery, a závisiacu od rámca a okolností. Správanie nadobúda odtiene významu {na rozdiel od vyhranených protikladov} a bezhlavé reakcie už nie sú viac prijateľné. Prestanú sa vynášať unáhlené úsudky, a rôzne protirečenia sa zvažujú a považujú sa za potrebné zohľadňovať. Stáva sa zrozumiteľným, že veci sa nedejú proti vôli človeka, ale len na základe spolupôsobenia jeho vlastných súčasných alebo predchádzajúcich duchovných postojov, ktoré obsahujú v sebe rozhodnutia, ktoré urobil. Život vo všetkých svojich podobách {hovoríme o 500-vkách} to vidí ako príležitosť na duchovný rast a ako primerané pre účastníkov.

.4.83. Ľudský život, ako ho všedne prežívame, je eposom {, teda ospevovaním hrdinských činov všedného ja} a dramatizáciou všetkých možností pod úrovňou **600**, pri dosiahnutí ktorej sa rámec {pohľadu na život} zásadne zmení, a úplne iná skupina zdanlivých prekážok sa teraz predostrie, a to vo forme princípov a výziev pre {samotné} uvedomovanie. Na úrovni 600 je zdanlivosť vnímania nahradená úplným neobmedzeným nadhľadom. To, čo sa mohlo považovať za smolu vo svete zdanlivosti vnímania, môže byť teraz, pri pokročilejšom uvedomovaní si celkového nadhľadu, považované za dar.

.4.84. Taktiež pri 600-vke zaniká stotožňovanie sa s fyzickým telom, a tým ten {všedného ja} najväčší strach nad všetkými strachmi, strach zo samotnej smrti, zmizne ako možná 'skutočnosť'. Podobne ako húsenica vyliezajúca z kukly, práve vyslobodený duch jasá nad svojou nefyzickosťou, pretože Ja-Bytie je úplne neviditeľné.

.4.85. Úrovne nad 600 možno najpresnejšie opísať, alebo sa dá na ne poukazovať, ako na okolnosť alebo stav, ktorý prevláda sám od seba, a je si sám sebe zrejmy, lebo v ňom nieto ani subjektu {, teda pozorovateľa} ani objektu {, teda pozorovaného}. {Inými slovami, je to stav bez mylnej predstavy existencie neJednoliatosti, a teda oddelenosti vonkajšieho a vnútorného sveta}. Poznávajúci a

poznávané, sú v sebesplynuté, a sami sebe zrejme, ako jedno a to isté, bez rozkúskovanosti {, nakoľko obe sa stali jedným a tým istým}. [Nevyskytuje sa](#) žiadne vnútorné ani vonkajšie, [žiaden jednotlivec na jednej strane a Boh na druhej](#), žiadna časť mimo celok, a žiadna nezávislá bytosť, na ktorú by sa dalo poukázať. Všetky duality boli preklopené. Uvedomenie je existujúce samo o sebe, takže nezostáva žiaden jednotlivec, ktorému sa to prihodilo.

.4.86. Na krátky okamih, pri tom, ako všedné ja zmizne do Ja-Bytia, nastane prechodný úžas a bázeň obrovského rozsahu a hĺbky. Prežíva sa smrť všedného ja, a potom je všetko tichosť a mier. To, že telo bolo niekedy považované za 'ja', sa zdá byť úplným nezmyslom, a {'iste'} to muselo byť spôsobené prechodným výpadkom a zabudnutím. Je to, akoby človek záhadne zabudol, kým naozaj je, a teraz si s radosťou spomenul. Všetky strachy a zvraty osudu zmizli a teraz, oslobodený dokonca od samotnej smrti, si pripomína, že vždy bol, a vždy bude, a že {preto} prežitie vôbec nikdy nebolo problémom. [Vrodené bezpečie človeka bolo po celý čas zaručené skutočnosťou Ja-Bytia](#), ktoré je všadeprítomné a presahuje čas a priestor. Žiadne začiatky ani konce nie sú vlastne ani možné, a Skutočnosť človeka {, Ja-Bytie,} existovalo pred všetkými svetmi či vesmíri. Nevyskytujú sa ani otázky ani odpovede, pretože proti sebe stojace vyhranené javy v totožnosti {Ja-Bytia} neexistujú.

.4.87. [Ja-Bytie](#) {všetkých, teda aj 'tvoje' aj 'moje' aj 'jeho aj 'jej''} nie je ani tým jedným, ani tým mnohým, ale [je mimo akýchkoľvek stanovísk a myšlienkových pochodov](#). Presnejšie by sa dalo povedať, že {každého} Ja-Bytie je skutočnosťou, z ktorej vzhádza ,to jedno a tie mnohé'. Všetko je samo osebe dokončené, od ničoho nie je závislé, a nepotrebuje nič mimo seba, pretože 'mimo seba' je nemožnosťou. [Teda, 'Ja-Bytie' je rámcom, zatiaľ čo 'všedné ja' je obsahom](#).

.4.88. Nieto oddelenosti medzi Tvoriteľom a tým, čo je tvorené. Všetko je samovytvárajúce ako prejav Božej mysle. Toto veľké uvedomovanie je typické pre úroveň vedomia **700**, kde Ja-Bytie je Všetkým-Čo-Je. Pretože vesmír je samovývíjajúci sa a sebanaplňujúci, žiadne zasahovanie nie je potrebné. Všetko je v dokonalej rovnováhe a súhre.

.4.89. Úrovne vedomia **800** a **900** predstavujú najvyššie možné dosiahnuteľné úrovne vedomia ľudstva. Svätec sa môže príležitostne vrátiť na svet, ale svet už pre neho je premenený. Už to nie je svet s jednotlivcami, ktorých je potrebné 'zachrániť', ale energetické pole, ktoré treba povzniesť a posilniť. Každé vedomie {jednotlivca} na svete, ktoré ciachuje nad úrovňou Bezúhonnosti, slúži na vyváženie negativity sedemdesiatosem percent obyvateľov, ktorí odzrkadľujú negatívu pod úrovňou 200.

.4.90. Moc úrovne vedomia **1000** vyvažuje celkovú negatívu celého ľudstva a vytvára nielen možnosť, ale aj istotu spásy celého ľudstva. Aj keď sa zdá, že sa táto prípadná výsledná udalosť odvíja pomaly vo svete času, už existuje v skutočnosti absolútna, ktoré je mimo času.

.4.91. Duchovný vývoj sa zakladá na prijatí, {ale} ako záležitosti slobodnej vôle a voľby, a teda [každý zažíva iba taký svet, aký si sám volí](#). Vesmír je úplne

bez obetí a všetky prípadné výsledné udalosti vzchádzajú z vnútornej voľby a rozhodnutia.

.4.92. Čo vysvetľuje zjavné zdržanie tohto nevyhnutného údelu? Zdá sa, že je to príťažlivosť energetických polí, ktoré bežne označujeme ako 'silu', alebo mylnú predstavu či faloš. Ústredným dôvodom tejto vábivosti je stotožnenie všedného ja s telom, a z toho vyplývajúcich obáv o prežitie. Smrti sa potom bojíme ako zániku života, a vnímame ju ako samostatne jestvujúcu, možnú skutočnosť, ktorú udržiavame vo svojich predstavách ako strašidelnú, naozajstnú možnosť.

.4.93. Pre Ja-Bytie sa ľudský život skladá z hier a šarád, pretože každý podvedome vie, že smrť nie je skutočnou možnosťou. Prečo by inak ktokoľvek riskoval svoj 'život' pre politický zisk alebo peniaze? Už pri letmom pohľade, história zmrzačených tiel presvedčí každého budúceho hrdinu, že ospevovanie vojny je úplný nezmysel. Po vojne, v ktorej 'zomrie' sedemdesiat miliónov ľudí, hranice krajiny zostávajú rovnaké, obchod sa vracia do starých koľají a celá táto šaráda je smutným vtipom. Bývalí nepriatelia si teraz podávajú ruky, pripomínajú si navzájom výročia padlých vojakov a bývalých účastníkov vojen, a navštevujú si navzájom vojnové pamätníky.

.4.94. Pri partičke šachu alebo dámy sa figúrky nezničia, ale sa len odsunú zo šachovnice, pre použitie v iný deň. Ego sa zapája do predstavení, ktoré sú úplne presvedčivé pre hráčov a divákov. [Na určitej úrovni {je vidieť, že} každý hráč poskytuje duchovnú službu ostatným, tým, že hrá lekcie, ktoré je potrebné sa naučiť v prospech všetkých.](#) Akty odvahy prebúdajú dušu k jej vlastnej vrodenej moci, ktorú bude potrebovať na dosiahnutie záverečného Uvedomenia.

.4.95. Za 600-vkou už nieto osobného, všedného ja na robenie rozhodnutí. Napredovanie je prejavom rysov samotného vedomia. Zasvätenie nejakej špecifickej duchovnej úlohe preto udržiava telo v chode v hmotnom svete, kým sa daný zámer nedokončí. [V skutočnosti je len jeden život, ktorý sa javí ako za sebou idúce kapitoly.](#)

Poznámka k anglickým prekladom Kresťanskej Svätej Biblie

{nasledujúce sa týka najviac používaných anglických prekladov:}

Verzia Kráľa Jakuba

.4.96. Starý zákon ciachuje na 190. Avšak Genezis je na 660, Žalmy sú 650, a Príslovia sú 350. Keď tieto vyjmeme, tak zvyšné knihy spoločne ciachujú len na 125.

.4.97. Nový Zákon ciachuje na 640. Avšak, keď odstránime Zjavenie podľa Jána (toto ciachuje iba na 70), tak potom by Nový Zákon ciachoval na 790.

Dnes bežne používaná verzia

.4.98. [Súčasná verzia Biblie ciachuje na 475](#). Spraviť ju skutočne 'svätou', ako je to vyjadrené v jej názve, by vyžadovalo vylúčiť všetky knihy Starého Zákona (okrem Genezis, Žalмов, a Prísloví) a {z Nového Zákona} Zjavenie {, čo je možné pre čitateľa urobiť tak, že si nežiadané stany zopne spinkami}. [Ak by sa to tak urobilo](#), tak potom by bola Biblia skutočne svätou, a [ciachovala by na 740](#).

Lamsa verzia

.4.99. Dôležité je, že Lamsa verzia Biblie (preložená z aramejskej Pešity do angličtiny) je presnejšie preložená, než ako je verzia Kráľa Jakuba (preložená z gréčtiny do angličtiny). Ciachuje o 20 bodov vyššie. [Verzia Kráľa Jakuba má vážne chyby](#), napríklad nesprávne cituje Ježišov výrok na kríži: „Môj Bože, prečo si ma zatratil?“. V preklade z aramejského jazyka, a po preložení Julovou subjektivitou do slovenčiny, ten citát znie: „Môj Bože, tak pre toto {tu divadlo si} si ma šetril?“. Ježiš hovoril aramejsky a nie grécky (pozrite si Úvod do Lamsa Biblie, str. xi). {Na Slovensku a v Čechách existuje veľké množstvo prekladov, zo tridsať, a tento citát sa prekladá napríklad aj ako „Bože môj, prečo si ma opustil“}.

.4.100. Ak by sa z Lamsa Biblie vylúčili, {skoro celý} Starý zákon (okrem Genezis, Žalмов a Prísloví,) a {z Nového} Zjavenie, tak by ciachovala na 810. Ak by sa Zjavenie odstránilo z Lamsa prekladu Nového Zákona, tak by Lamsa Nový Zákon ciachoval na 880.

KONIEC (Book 2, Kapitola4), B2K4

Následující část: [Kapitola 5. Ako obíst ego?](#)